Anul XLVIII 10 Pagini EXEMPLARUL În țară 3 lei În străinătate 6 lei 10 Pagini Nr. 124 Joi 5 Iunie 1930

ABONAMENT IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni, Lei 380 pe 6 luni, Lei 750 pe 12 luni Pe o lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ

TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

ABONAMENTE la „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" „UNIVERSUL LITERAR" ZIARUL CĂLATORIILOR Câte 220 lei în țară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Str. Brezoianu No. 9-11

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

TELEFON: DIRECȚIA 313/72—364/64 ADMINISTRAȚIA 313/71 SECRETARIATUL DE REDACȚIE 356/43 REDACȚIA: CORESP. CU PROVINCIA 302/98—335/31

Destăinuirile lui Bessedowsky

Numeroasele articole publicate de Bessedowsky, fostul prim consilier al ambasadei sovietelor rusești din Paris, în ziarul „Le Matin", dovedesc lumii întregi, că guvernul din Moscova, fie prin agenții „G. P. U-ului", fie prin agenții Internaționalei a III-a, operează în toate statele civilizate în vederea subminării lor prin mijloacele și metodele cele mai odioase. Bessedowsky a adus la cunoștința publică legăturile ce le-a stabilit G. P. U. pentru procurarea tuturor știrilor privitoare la mișcarea comunistă din România și în special, a celei din Basarabia, cu un important șef al poliției de siguranță românești. Din destăinuirile făcute de el, reese ce importanță deosebită acordă României — și mai cu seamă Basarabiei — sovietele rusești! Și totuș, guvernul nostru pretinde că nu există o primejdie comunistă în țara românească!

Constatăm că din cauza acestei ignorări a pericolului comunist, existent și pe deplin dovedit, agenții G. P. U-ului — adică agenții poliției secrete sovietice — ca și agenții Internaționalei a III-a operează, în țara noastră, în deplină libertate. Toate țările sunt preocupate serios de această activitate de subminare a ordinei și a siguranței lor, de organele exterioare ale guvernului din Moscova.

Intr'un interesant studiu publicat recent în marea revistă franceză *„Revue des deux Mondes"*, asupra Internaționalei a III-a, cetim:

„Mijloacele politicii bolșevice oferă o originalitate fără precedent, care nu se potrivește cu regulile și obiceiurile admise în lumea civilizată. Ceeace e și mai îngrijitor, este faptul că de 12 ani guvernele statelor din occident și diplomația europeană tolerează și suportă această infernală organizație, care duce o politică de stat peste capul lor și împotriva intereselor lor.

De 12 ani, asistăm la acest spectacol extraordinar și fără precedent în istoria națiunilor, ca o putere străină să-și instaleze organele sale politice, presa sa, serviciile sale de spionaj, ba până și echipele sale revoluționare de execuție, în toate țările, capitalele, orașele și comunele rurale, cu scopul mărturisit de a răsturna guvernele ce le adăpostește și le tolerează existența și activitatea, CA ȘI CAND RUSIA AR AVEA DREPTURI RECUNOSCUTE PRIN TRATATE DE A LE INFIINȚA ȘI INTREȚINE.

„In fiecare zi, de 12 ani, bolșevismul ne trâmbițează o declarație de război, care n'a variat niciodată: în fiecare an, el se ocupă, la congresul Internaționalei a III-a, de rezultatele războiului în curs, și diază modalitățile; subliniază succesele; comentează înfrângerile și publică, în consecință, programul luptei pentru anul viitor. Se fac toate acestea în secret? Nu!".

El o face pe față, deschis, la lumina zilei, publicând dări de seamă amănunțite asupra lucrărilor și deciziunilor sale, pe care are totdeauna grija, să le traducă în toate limbile spre a fi cunoscute de toți. Se va putea spune: acesta e războiul de cuvinte! Nu! e războiul de uzură al barbariei împotriva civilizației.

Internaționala a III-a, din cauza slăbiciunii guvernelor europene, a putut să-și întindă activitatea revoluționară, pe teritoriul tuturor statelor.

Situația aceasta este paradoxală. Când un guvern european se plânge celui din Moscova; sau protestează împotriva acțiunii revoluționare a Internaționalei a III-a, el primește acelaș răspuns:

„Internaționala a III-a nu este... guvernul U. R. S. S. R."

Cu toate acestea, guvernele respective au dovezi nenumărate că Internaționala a III-a aparține sovietelor rusești; că ea este condusă de guvernul moscovit și finanțată de statul rus.

Dacă diplomația europeană cu tradiționalele sale metode nu poate să angajeze discuțiuni cu guvernul din Moscova, care să conducă la rezultate pozitive; guvernele europene se mărginesc la simple mijloace de poliție, ca să reprime unele mișcări comuniste. Dar prin aceste mijloace ele nu pot suprima amestecul sovietelor rusești, în politica lor internă, în viața lor națională, politică, economică, militară, culturală, religioasă și morală. Sovietele profită de slăbiciunea acestor guverne, zise „burgheze", care nu cunosc arta de a se apăra, împotriva pericolului comunist, și așa pot ele să dispună, în fiecare țară, de partide politice comuniste; de organizații întregi revoluționare teroriste; de o armată întreagă de agenți propagandiști și de spioni.

—oxo—

Fuziunea ziarelor

„Daily News" și „Daily Chronicle"

Londra, 3. (Rador). — *Cele două principale ziare liberale, „Daily News" și „Daily Chronicle" au fuzionat, cu începere de astăzi, alcătuind un nou ziar, cu titlul „Daily News and Chronicle".*

Noul ziar are un tiraj de 1.600.000 exemplare.

Primul articol apărut azi explică motivele fuziunii, arătând că ea a fost determinată de necesități de standardizare.

Afacerea Stewart și îndrăzneala d-lui Gafencu

Am stăruit într'o serie de articole documentate, că afacerea Stewart pentru refacerea șoselei București-Brașov este cu totul dăunătoare statului.

Am arătat, că e foarte suspect faptul, că deși s'a înființat un oficiu de licitații publice, totuș afacerea Stewart trece pe deasupra licitațiilor, bucurându-se de sprijiniri categorice ministeriale.

Dar întrucât campania noastră demască și abuzul și ilegalitatea și scandalul acestei afaceri pusă la cale, fără licitație, d. subsecretar de stat, ca executant al unui ministru, care în această afacere stă încă dosit, și-a permis să dea Luni o reprezentație la Cameră.

D. Gafencu a rugat pe un deputat majoritar să-l întrebe în ședința Camerei, ce-i cu ofertele, care n'au fost luate în seamă pentru repararea șoselei București-Brașov.

D. Gafencu și-a învățat lecția de infamii și-a debitat-o fără nicio rușine.

A spus subsecretarul de stat dela comunicații, că un redactor al ziarului nostru (d. Mihail Negru) ar fi înaintat casei Stewart la Londra o ofertă, în numele Asociației române pentru reconstrucția șoselelor. Și de aci conchide neobiectivitatea noastră.

D. Mihail Negru spune că n'a semnat nicio ofertă, nicio scrisoare către casa Stewart.

CA ATARE, D. MIHAIL NEGRU, SPRE A-ȘI SUSȚINE AFIRMAREA, SE VA ADRESA PARCHETULUI, SA CERCETEZE, STARUIND IN AFIRMAȚIA CA D. GAFENCU A SPUS O INEXACTITATE.

Dar crede d. Gafencu, că prin acel balon cu scrisoarea d-lui Negru, poate să ne facă să încetăm campania împotriva scandaloasei afaceri Stewart?

E NECESAR SA SE ȘTIE, CA REDACTORUL NOSTRU NEGRU N'A SCRIS NICIUN ARTICOL, IN „UNIVERSUL" IN ACEASTA CHESTIE.

Și apoi, crede d. Gafencu, că vreunul dintre redactorii noștri ar putea să ducă o campanie ca aceasta, fără știrea și fără asentimentul directorului ziarului? Crede d. Gafencu, că se pretează ziarul nostru la campanii fără acte și documente, fără cercetări sigure și precise, ca să dovedească așa cum a dovedit în toate campaniile și slăbiciunea adversarilor și matrapaslâcurile pe cari le fac diverși energumeni ajunși miniștri, sau cari fac samsarlâcuri în jurul miniștrilor?

Dar d. Gafencu s'a dovedit încă odată cine e.

Făcând pe subalternul cu totul și cu totul devotat ministrului, care stă la spatele afacerii ticăloase Stewart, a trecut orice limită de cuviință.

Când își permite d. Gafencu să spună, că ziarul nostru e amestecat într'o afacere necurată, d. Gafencu e nu numai îndrăsneț, e necuviincios.

E într'adevăr necuviincios d. Gafencu, fiindcă ne cunoaște, — a stat câțiva ani în șir în consiliul de administrație al ziarului nostru. Iar când n'a mai putut fi ținut, hai să zicem că a plecat. Și pentru asta d. Gafencu s'a pus la ordinele ministrului năucit de ură, ca să facă ceeace fac numai anume oameni, caracterizați blajin „necuviincioși" — să înjure casa din care au plecat, dar în care au fost tratați cu decență.

Prin urmare, d. Gafencu, prin necuviința de Luni dela Cameră, să nu se creadă, că e la adăpost de necurata afacere Stewart.

Campania vom continua-o, fiindcă chiar la o ședință a consiliului Casei autonome a drumurilor, un membru din consiliu a spus:

— CU ACEASTA AFACERE STEWART, MERGEȚI LA PUȘCARIE.

Noi n'am susținut nicio ofertă. SOMAM PE D. GAFENCU SA ARATE CONTRARIUL.

Iar dacă d-sa a utilizat numele unui redactor al nostru, crede d. Gafencu, director de ziar în orele libere, că un redactor poate să implice într'o afacere un ziar și direcția acelui ziar? Crede d. Gafencu aceasta?

Il somăm să spună, ca să-i arătăm noi că ORICE ZIARIST E RASPUNZATOR DE GREȘELILE ȘI PACATELE LUI, DACA LE FACE.

In concluzie, d. Gafencu a dat o profundă dovadă de necuviință, punându-se slugarnic la dispoziția ministrului dospit de ură și de neputință, că se demască ilegalitatea afacerii Stewart.

Iar dacă d. Gafencu socotește, că este la mijloc un șantaj, crede d-sa că e de ajuns să spumege la Cameră, fără să se adreseze justiției să cerceteze?

ACESTA E CUVANTUL ZIARULUI „UNIVERSUL" ȘI NU PERMITEM NIMANUI SA SE ATINGA DE CINSTEA NOASTRA.

„UNIVERSUL"

Din isprăvile șoferilor noștri

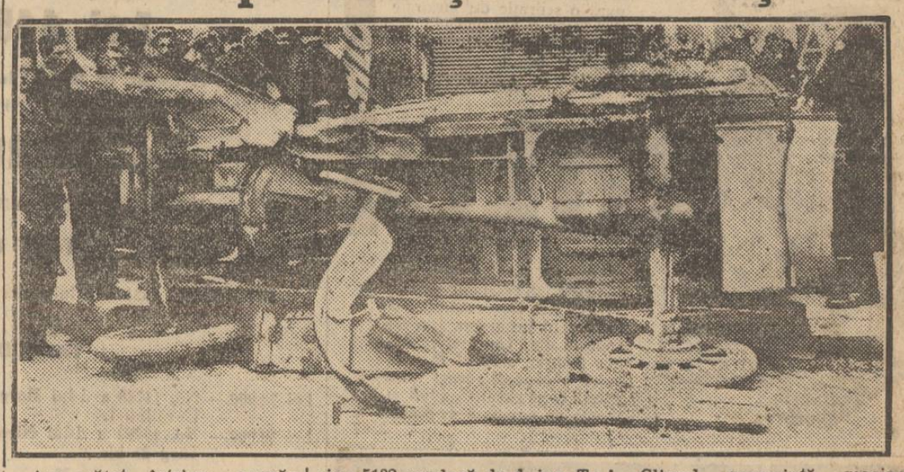

Am arătat într'un număr trecut, că mașina 10.271 condusă de șoferul Gh. Ștefănescu, a isbit în calea Șerban Vodă mașina 5132 condusă de d. ing. Tr. Niculescu, directorul școalei de meserii din str. Principatele-Unite.

Clișeul reprezintă mașina 5132 răsturnată din cauza puternicii izbiri a mașinei 10.271.

SUNTEM SUB REGIMUL CAPITULAȚIUNILOR?

—o—

— Convenția consulară cu Germania din 1886 și convenția cu Italia din 1930 —

Guvernul a fost atât de puțin respectuos față de instituția parlamentului, în cât n'a crezut de cuviință să-i prezinte textul convenției încheiată cu Italia, spre a fi discutat; ci biroul a trecut pur și simplu această convenție, ca și când ar fi fost votată.

Nici o discuție nu s'a putut face, în secții, sau în ședință publică, din moment ce guvernul n'a pus la dispoziția membrilor parlamentului acel act al diplomației secrete de cabinet!

Guvernul d-lui Maniu, uitând ceea ce impune suveranitatea noastră națională și Constituția, a mers cu ușurința până acolo, în cât a creat situații privilegiate supușilor unui stat amic, dar care ar putea fi invocate, în viitor și de alte state în favoarea supușilor lor din România, în ce privește posesiunea de bunuri rurale. In aceeaș convenție, guvernul d-lui Maniu a acceptat ca eventualele diferende ce s'ar ivi, între supușii italieni și statul român, să nu fie judecate de tribunalele române, ci de Tribunalul internațional de arbitraj dela Haga! Această dispoziție prin care nu e recunoscută competența tribunalelor românești, în chestiuni care privesc interesele noastre, ne reamintește regimul capitulațiunilor din Turcia dinainte de război.

Sub guvernul actual, România Mare a ajuns să fie tratată de străini, ca un stat lipsit de suveranitate națională, căruia pot să-i impună condițiile cele mai umilitoare. Ceea ce nu s'a putut în România Mică de eri, se poate în România Mare de astăzi.

Vom da un exemplu, care va ilustra cele ce am afirmat mai sus.

După trei ani de la intrarea României în Dubla Alianță (Germania și Austro-Ungaria), guvernul Ion Brătianu, în urma stăruinței regelui Carol I, a încheiat o convenție consulară cu Germania în ziua de 22 Mai 1886, care trebuia să fie ratificată de parlamentul român.

Guvernul Brătianu n'a procedat ca guvernul d-lui Maniu: el a prezintat parlamentului textul convenției. Clauzele cuprinse în acest document diplomatic au stârnit indignarea opiniei publice. Pentru ce? Pentru că se aducea o gravă atingere principiului suveranității naționale a statului român, atât prin sustragerea cetățenilor săi de la instanțele judecătorești naționale; cât și prin privilegiile ce se acordau supușilor germani, împotriva dispozițiilor cuprinse în Constituție.

„In 1886 — scria Nicolae Filipescu în „Epoca" — țara se găsește iarăș înaintea unui fapt împlinit prin iscălirea convenției consulare cu Germania. Prin această convenție se sustrag cetățenii români de la instanțele judecătorești ale țării spre a-i face justițiabili ai tribunalelor, consulilor și chiar impiegaților consulatelor străine; se hotărăște ca în privința imobilelor ce se vor găsi în succesiunea unui supus german să se aplice legile germane și astfel se înlătură art. ? din Constituție".

In Cameră, Take Ionescu a redactat raportul comitetului delegaților minorității, prin care a respins textul integral al acelei convenții.

In acest raport, Take Ionescu spunea că „cu toată dorința de a vedea strângându-se și mai mult raporturile amicale ce există între România și imperiul german, convenția trebue resprinsă de oarece printr'insa SE RECUNOSC PRIVILEGII SPECIALE SUPUȘILOR GERMANI DIN ȚARA, CARI VOR PUTEA CREA O SITUAȚIE DE O GRAVITATE EXTREMA „DACA VA FI APLICATA STATELOR AI CAROR PRETINȘI PROTEJAȚI IN ROMANIA SE NUMARA CU ZECILE, DACA NU CU SUTELE DE MII". Pe de altă parte, — scria Take Ionescu în raportul său, — România nu poate să admită, în favoarea niciunei categorii de supuși străini, o derogațiune de la legislația română prin ridicarea competinței tribunalelor române în materie de succesiune etc.

In urma acestui raport, în Iunie 1886, guvernul Brătianu a retras din parlament convenția consulară cu Germania. Insuș Ion Brătianu a voit să fie pus în situație ca să respingă acea nenorocită convenție, prin căile indicate de Constituție. El a ținut seamă de voința opiniei publice și de votul negativ al comitetului delegaților minorității din Cameră. Așa le-a dictat patriotismul lui Ion Brătianu, Take Ionescu și Nicolae Filipescu!

Notăm că această convenție fusese ratificată de parlamentul german. Totuș, Germania nu s'a supărat atunci pentru că și-a dat seama de enormitatea pretențiilor sale.

Și iată că astăzi, după 44 de ani, un guvern al României Mari închee o convenție fără să aducă la cunoștința parlamentului și a opiniei publice, textul ei, în care se cuprind o serie de dispozițiuni, periculoase pentru statul nostru, care se aseamănă cu cele cuprinse în convenția consulară încheiată cu Germania, în 1886, dar retrasă din parlamentul român!

Cu Italia suntem în cele mai bune raporturi de amicație și înțelegem să cultivăm aceste raporturi în toate direcțiile; dar nu putem admite să se creeze privilegii nici unei categorii de supuși străini, împotriva dispozițiilor constituționale și a principiului suveranității statului român.

R. SEIȘANU

Telefoanele misterioase

—o—

Se discută cu pasiune, în presă, chestiunea concesionării telefoanelor. De partea cui este dreptatea?

O asemenea chestiune, de care este legată, în bună parte, siguranța statului, nu trebue și nu poate fi discutată cu patimă de partid. Dacă guvernul cel mai rău, pe care l-ar avea vreodată țara — cel de astăzi sau altul — ar aduce o lege sau o reformă, care să însemneze un nou scut de apărare a patriei, ca români vom pleca sulițele și vom aplauda guvernul.

Dar ce putem spune în favoarea guvernului și a intenției sale de a concesiona telefoanele, dacă o reformă atât de importantă, care interesează toată țara, care o îngrijorează, este desbătută și aranjată în taină? Și ce putem adăuga, când problema este complicată și cu o mixtură de tarabă, cu o concurență între firmele amatoare de concesiune și cu agravantul împărțirii cabinetului în „morganiști" și alți simpatici concesionești?

„Mister și învârteală"! iată ce vorbește „Doamna toată lumea".

Oare o atât de însemnată concesionare poate fi rezolvată fără ca țara, opinia publică, presa, armata și celelalte partide să nu fie puse la curent?

N'am obiceiul să acuz fără dreptate, din calcule politice, și mai puțin să calomniez și să pătez reputațiuni, dar întreb: **este cu putință ca statul să concesioneze unei SOCIETĂȚI STRAINE, artera atât de însemnată a comunicațiilor prin telefon,** fără o desbatere largă prin presă și fără ca toți șefii de partide să aibă în mână proiectul și ofertele spre a le cerceta?

Altă dată, în vechiul regat, când situația României era departe de a avea gingășia pe care o are astăzi, uzinele Krupp au propus statului român ca să-i cedeze arsenalul armatei, spre a-l utila, a-l utiliza și a-l conduce.

Partidul liberal era la guvern, șef al cabinetului defunctul Ion I. C. Brătianu, iar ministru de războiu, d. general Averescu. De îndată ce oferta a fost cunoscută, a pricinuit emoție și discuția a început.

Cine ignorează ce însemna atunci uzina Krupp, care îi era influența politică, ce însemna Germania dela spatele uzinei? Oamenii epocei n'au uitat că regele Carol era partizanul concesionării, iar ministrul de războiu, d. general Averescu, cu simțul d-sale de militar valoros, a susținut pe față concesiunea, demonstrând câte folose mari va trage țara din cedarea arsenalului nostru casei Krupp și prezentând încă și argumentul că, afară de un arsenal francez, în nici o țară arsenalele nu sunt proprietatea statului.

Și ce a urmat? A urmat că opoziția a combătut concesionarea și că împotriva marei case Krupp, contra interesului atotputerniciei Germaniei, aliata noastră, contra dorinței regelui Carol și împotriva părerii ministrului de războiu, concesiunea n'a fost dată.

Firește, din punctul de vedere al câștigurilor materiale, ce comparație putea fi între mizerul nostru atelier de reparațiuni, — numit prin amabilitate „Arsenal", — și un alt arsenal înzestrat și condus de casa Krupp? D. ministru de războiu avea dreptate...

Dar atât trebue să vadă cineva, când o astfel de problemă este propusă hotărîrii? Numai câștigurile comerciale? Dar partea morală, obrazul și pielea acestei țări n'au și ele un cuvânt de spus?

In ce situație ne-am fi găsit la 1916, dacă toată puterea noastră militară ar fi fost zălogită atunci Germaniei?

Știm că dela o vreme există la noi în țară un fel de lume, care, ori de câte ori e vorba de calul troian, care să cuprindă în pântecele lui capitaliști străini, cere cu toate stăruințele, instalarea calului în inima României.

Dacă e vorba de concesionarea terenurilor petrolifere, de împrumuturi, de cedarea telefoanelor, a chibriturilor sau alte capitulări naționale, lumea aceasta exaltă și demonstrează pasionat toate fericirile, pe cari le vor revărsa asupra țării tarabele străine. Cât privește, însă, despre a doua față a chestiunii, aceea n'are importanță pentru lumea aceasta.

Și totuș, dela rusul Trandafirov și până astăzi, geniul apărător al neamului și al pământului românesc a biruit totdeauna, fața care reprezintă cinstea, demnitatea națională și interesul existenței independente a patriei.

Să fie, oare, mai puțin iubitori de țară românii de astăzi decât au fost acei cari au respins cocesiunea Trandafirov și acei cari au înlăturat „strălucita" propunere Krupp?...

Concesionarea telefoanelor — oricât s'ar stărui și s'ar învârti păsările croncănitoare ale învârtelilor fructuoase, — nu va putea fi realizată fără să fie cunoscută convențiunea de toate partidele politice, de armată, de presă...

La lumina zilei și în desbaterea țării, domnilor morganiști și antimorganiști!,

Astfel vrea sufletul național care a biruit totdeauna și căruia îi datorăm astăzi o patrie română.

CONSTANTIN BACALBAȘA

ISPRAVA UNUI NEBUN

Paris, 3 (telegr. part.) — La Soumure, în departamentul Loire, un farmacist, care a înebunit subit, a început să tragă focuri de revolver asupra trecătorilor prin ferestrele farmaciei.

Sosind poliția, nebunul s'a baricadat în subsolul farmaciei și a încercat să spargă niște fiole de eter, cari erau depozitate acolo. Polițiștii încercând să-l împedice, el a tras focuri de revolver asupra lor, rănind grav pe doi din ei.

In cele din urmă, s'au adus bombe asfixiante dela o cazarmă din apropiere și nebunul a fost asfixiat.

Minciunile unui subsecretar de stat

— D. Stevens dezminte formal declarațiile d-lui Gafencu —

In ședința în care d. Gafencu a săvârșit necuviința de a ataca ziarul „Universul" afirmând că ducem o companie interesată, d-sa nu s'a mulțumit numai să inventeze, dar a și formulat neadevăruri patente.

Faptele arătate de noi, fapte certe și de nedesmințit, rămân în picioare, dovedind cinismul cu care se persistă într'o afacere venită să păgubească țara cu sute de milioane.

D. Gafencu a făcut literatură și a încercat o diversiune, spre a distrage atențiunea publicului dela faptele senzaționale pe cari le-a înregistrat Universul".

La tonul ironic adoptat de d. Gafencu, noi îi opunem cu toată seriositatea faptele precise, pe cari nu va putea să le dărâme, ori câte diversiuni ar încerca.

D. Gafencu a afirmat, între altele, că, după cele publicate de noi asupra propunerei casei Warren Brothers Company, reprezentantul acestei case, d. Stevens, l-a vizitat și s'a arătat indignat de cele publicate de noi. D. Gafencu a făcut ceeace în limbaj vulgar se numește a minți.

Il sfidăm să facă dovada că în vizita ce i-a făcut fiind chemat chiar de d. Gafencu, d. Stevens, reprezentantul lui „Warren Brothers Company", i-a spus altceva decât că faptele relatate de „Universul" sunt exacte, cu diferența de amănunt că guvernul a fost pus în cunoștință de propunerea lui „Warren Brothers Company" prin d. Mihai Popovici, d. Gafencu luând cunoștință de ea mai târziu.

D. Gafencu afirmă că prietenul său, d. Stevens, era indignat. Cunoaștem și noi pe d. Stevens și îl sfidăm pe d. Gafencu să facă dovada acestui sfruntat neadevăr.

Dacă este exact că d. Gafencu n'a luat cunoștință imediat de propunerea Casei „Warren Brothers", nu e mai puțin exact că d-sa a cunoscut această propunere dintr'o scrisoare a d-lui Stevens și din vizita pe care apoi i-a făcut-o, în legătură cu aceeaș propunere a casei Warren Brothers.

Și scrisoarea și vizita d-lui Stevens au rămas însă fără rezultat, fără niciun răspuns, până în ziua de azi, deși d. Gafencu a luat cunoștință de propunere în calitatea sa de subsecretar de stat la comunicații, la puțin timp după ce se instalase la acest departament.

Reaua sa credință este deci, evidentă.

In ce privește „indignarea" d-lui Stevens, față de cele publicate de „Universul" indignare despre care vorbește același d. Gafencu, ea n'a existat decât în imaginația sa, fiindcă d. Stevens nu și-a manifestat nici pe departe un asemenea sentiment. Recunoscând, în fața d-lui Gafencu, exactitatea celor publicate de noi, d. Stevens s'a arătat surprins că în România s'a putut face o chestiune politică, din propunerea casei „Warren Brothers Company".

Aceasta este realitatea, pe care d. Stevens ne-a confirmat-o personal vizitându-ne eri la redacție, și manevrele cinice ale d-lui Gafencu sunt demascate astfel odată mai mult.

Dar, în această chestiune a faimosului contract „Stewart", vom reveni cu amănunte noi deopotrivă de surprinzătoare, cunoscute de toți aceia pe cari îi interesează această afacere.

—oxo—

Demisia cabinetului suedez

Stockholm, 2. (Danub). — Astăzi înainte de amiază, președintele consiliului suedez, d. Lindmann, a prezentat regelui demisia întregului cabinet.

Este probabil că d. Hamsun, membru în partidul social democrat, va fi însărcinat cu formarea noului cabinet.

*

Stockholm, 3 (Danub). — *Regele a început eri după amiază consultările în vederea soluționării crizei ministeriale. Suveranul a primit în audiență pe șefii partidelor guvernamentale, pe fostul președinte de consiliu și pe ministrul afacerilor străine. Apoi a fost primit șeful partidului liberal, d. Ekman, cu care Regele s'a întreținut timp de jumătate oră. Conferințele vor continua azi.*

—oxo—

SITUAȚIA LA MORENI

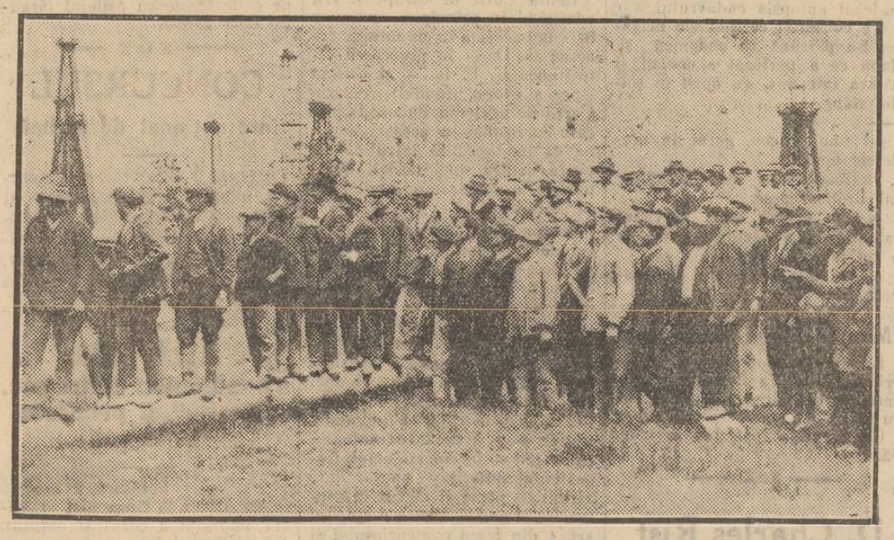

Mulțimea privind incercarea de stingere a sondei, care arde de mai bine de un an

Moreni, 2 Iunie

In urma inundației de spillung (barită) în tunel, inundație care a înăbușit gazele eruptive din această nouă gură, întreaga regiune Tuicani și Păscov este năvălită de gaze, care apar prin gurile sondelor în exploatare din apropiere.

D. inginer Lazăr, nemai având nici un rol în localitate, a plecat.

Pierzându-se orice speranță de stingere prin tunel, care a și fost abandonat, în ședința de azi a comisiei, de sub președinția d-lui ing. Pavelescu, la care au asistat toți reprezentanții marilor societăți, s'a discutat asupra noilor mijloace pentru stingerea sondei.

D. director Chaillet, reprezentantul soc. „Astra Română", a insistat pentru aprobarea și aplicarea principiului de distrugere ing. N. Cătuneanu și frații Ozinga, singurul procedeu aplicabil.

Comisia a aprobat această părere.

Mâine, se vor lua hotărîri definitive.